

ԲԱԶՄԱՎԵՊ ՀԱՆԴԻՍԱՌԱՆ

— ԲԱՆԱՍԻՐՈԿՈՆ - ԳԻՏՈԿՈՆ - ԲՈՐՈՅՈԿՈՆ —

ՊԵՏԱ-ՊԵՏՔ

ՀԱՅՈՐ

ՀՅ

Ա. ՀԱՅԱՐ

1922

ՑՈՒՆՈՒԱՐ

ԹԻՒ 1

ԽՄԲՈՒԽՐԱԿԱՆ

Խ Ա Բ Ո Ւ Ե Ց Ա Ն Ք ...

* * * Բ Ա Յ Յ Պ Ե Տ Ք Չ Ե Վ Հ Ա Տ Ի Ն Ք *

Անշեր՝ կը յուսացինք խուսափող տար-
ւոյն սկիզբը. կը կարծէինք որ բարձրացող
արփին մեր անդամներն ալ սկսի այցես
ջերմացնել: կը սպասէինք, այո՞, որ գէթ
անոր ընթացքն արդարութիւնն որոտայ իր
հասու պատգամները:

Ցուցոց նշյալներով չէ՞ որ կը մետեւէինք
Գերագոյն Խորհուրդի մէն մի նիստերուն,
որ եւ իցէ կերպով մը օգտուելու՝ կատա-
րուեիք կարգադրութիւններէն, գծուեիք
սահմանմներէն: Չէ՞ որ աշխարհաւեր պա-
տերազմները ծայր տուած էին ընկծեալ
ազգերը ազատագրելու սկզբունքէն: Դրժ-
բախտաբար, սակայն, փոքրերը պաշտպա-
նելու պատրուակով ներկայացող մեծերը՝

լոկ իրենց տուները կահաւորել ջանացին՝
մինչեւ ի վիաս տառապողներուն:

Խաբուեցանք... բայց պէտք չէ վիստինք:

Այո՞, սպառեցաւ տարին. ու մենք՝ յետ
ամէն զրիողութեանց ու բացուած՝ արեան
ծովերուն՝ ինչ որ էնք երէկ՝ նոյնն ենք
ևս այսօք: Ստոյք է. անհետացած՝ տարւոյն
նկատմամբ ոչինչ ունինք ուրախանալու.
Եթեւս իր կորսուիր միայն զայդ մեզ
առ.թէ:

Երէկուան մայրամեւտին չէ՞ որ նոր տա-
ռապանմներու, նոր մարտիրոսագրութիւն-
ներու ազդանշանները տեսանք հորիզոնին
վրայ: Գարագուշակ ամփեր են անոնք,
որ կը գումարուին նոր սարսափներ պոռթ-

կամը Հայութեան գլխուն : Եւ ո՞քան աւելի դառն, երբ կը տեսմանք Թշնամի վառուածքն ներքեւ ուրիշ մը... որուն կողքն՝ Հայ մարտիկը իրաւունքի եւ արդարութեան դրօչը բարձրացուց ու կուրծք տուաւ հասարսկաց ենամնդն դէմ:

Եւ ասկայն, ծովածաւլ տիսուր լուրերը կը համան Կիլիկիայէն։ Խեղճ Հայութիւնը դարձեալ ի խաչ։ դարձեալ կը շարժին մեր հազարաւոր ազգակիցներու վշտակն կարաւանները՝ նեռու իրենց սիրելի վառարաններէն.... Զարհուրեժի գաղթ մը ակամայ նախնաւորած՝ իր ամէն ցաւասանց դաւնութիւններովք եւ անխուսափելի նետեանպնդերուն հանդերձ. մի միայն ի խընդիր յուսատու նշոյլն։

Եւ այս սմենուն առջեւ, այ՞ր, ունինք հան դիաստես Եւրոպա մը. այսչափ միայն, վասն զի փորձը ցոյց տուաւ, որ ամկէ ամէն սպասում ի զուր է, մինչեւ որ ջմբռնէն մեր ցաւերը բացացութիւն մը որ կը գրտնինք այս տէրութիւնն է՝ որ վշտակրութեան մէջ եղայրացաւ մեզ ու կ'ըմբռնէն մեր դժնդակ ցաւերը։

Փելքիսն է դա։

Եւ յիրակի Կիլիկիոյ այս նոր աղէտի օրերուն ո՞վ ցաեց անոր մարդապիրական քայլըր։

Ավիկայ հրահանգներ տեղաց Ազգաց Ընկերութեան իր Ներկայացուցչն, որ ժողովն առաջին նիստին Կիլիկինայ հրատապ հարցը մէտող հանէն եւ ջանայ մեռք դգել՝ ինչ որ կինսական ու նպաստաւոր է Հայ Ազգին։ Այլէ զատ յատկապէս դէպի Բարիզ փութացուց իր Նախարարը՝ տեսակցելու համար Գաղղրի Նախարարապետին հետ, որ Լոնտրա պիտի մեկնէր։

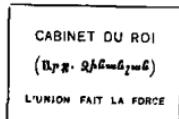
Ամերեցիլի են Սմերիկայի մարդապիրական ծեռնարկներն ու առատածեռն վեհանձնութիւնը հանդէպ մեր ազգին՝ արկածալից տարիներուս. բայց երբ նկատի առնուի եւս սա կէտը, որ Պեղմա իր բողոքի ճանը կը բարձրացնէ՝ իր կարողութեան չափով դիմելով ազդու միջցներու, հակառակ անոր՝ որ անհուն տառապանքներ ու երկրն քարուքանդ աւերակները նշան-

են զինքը՝ ան մեզի ներկապիս կը դառնայ քարոյապէս ազատարար ներոս մը։ Դանօթ է ամենուն, որ Հայկական հարցը կանուչէն զբարեցուցած էր Պեղմիո համարցն միտքը. Աւ մինչ կը դիտէնք իր այս դիւնագիտական շարժումները՝ Կիլիկիոյ խնդրոյն շուրջ՝ կը համոզունք աւելի, որ այդ ազնուական ժողովուրդը լրջուն նետաքրրուած էր յատկապէս միեւնոյն հարցոց եւս, եւ ունինք ապացոյց մ՞այ:

Պիտի յիշեն «Բազմութէպ» իր ընթերցողները որ Ս. Ղազար իր նէւևնանիր Ա. Տ. Ա. Ա. Հ. Ա. Ա. Հ. Կարգն ունեցաւ Պիտեքսէի Սլքունփ Բամնակատարութեան Պետր, Վահեմ. Նելսոն Հ. Լ. Կիու, իր յատուկ նախակաբեր Ն. Վեհ. Ազգերս թագաւորին կողմանտ առ Միաբանութիւնս։

Այլէ գրեթէ երկու ամիս մ՞առաջ՝ վեհանտկոյ Պեղմիական Հիւպատոսը Ս. Ղազար գաղով՝ իր Վեհ. Թագաւորին անունով ապսպած էր Հ. Ալիշանի «Սիսուն» գաղով. հրատարակութիւնը։ Ուրան յարմար էր առիթէր՝ հայուն տառապանքներն այս պատեհաւ. Ազգերս թագաւորին ներկայացները. Խակոյն պատրաստել տրուեցաւ ամենաշգեղ եւ արքայակայել կազմուածքով սոյն հատորը, որուն երկու կողբերը նրբանաշակ արուեստով մը զարդարուեցան Պեղմիական Աքբունփ Տան զինմշնով եւ Ս. Ղազարու կղենկով. Գրուեցաւ նաեւ յատուկ նամսկ մը, յորում՝ մինչ Միաբանութիւնս զայն իր խոր յագանքն իր դոյզն նշան կը ներկայացներ թագաւորին՝ կը խնդրէր միանգամայն Անոր մասնաւոր հոգածութիւնը եւ իր Կառավարութեան ազդու ծեռնարկները Պետութեանց առջեւ՝ ի նպաստ Կիլիկինայ ժողովուրդին։

Եւ անա ամակնկալ մ՞եղաւ, երբ Յուլիս 26ին վերոյիշեալ Աքբունփ Յանձնակատարը Պիտեքսէին յատկապէս Վեհանտկոյ գաղով՝ եւ իր հետ առնեղով վեհանտկոյ Հիւպատոսն ալ՝ Ս. Ղազար հասաւ իր հետեւորդ ներով եւ յանձնեց թագաւորին կողմանէ հետեւեալ նամակը, որուն խկական բնագիրը կը ներկայացնենք հոս.

*Palais de Bruxelles.
le 22 Juillet 1921*

Mes Révérends Pères,

Le Roi a reçu la lettre que vous Lui avez adressée le 15 mai dernier, mais qui n'est arrivée à Bruxelles qu'il y a quelques jours seulement, pour Lui demander d'accepter l'ouvrage du Père Ali-shan que vous avez publié.

Mon Auguste Souverain a été extrêmement touché des termes de votre lettre qui traduisent la sympathie si profonde que vous avez pour la Belgique et charmé de recevoir le magnifique livre intitulé « Sissoyan ou l'Arméno - Cilicie » que vous avez enfermé dans une reliure qui a fait l'admiration de Sa Majesté.

Le Roi, Qui connaît quelle hante mission se sont donnée les Pères Mekhitaristes de répandre la science dans le monde, m'a chargé d'avoir l'honneur de vous exprimer à tous Ses remerciements pour votre lettre si particulièrement gracieuse et pour le livre que vous Lui avez offert si somptueusement et qui sera placé dans Sa bibliothèque particulière.

Sa Majesté, Qui a toujours été dououreusement émue devant les souffrances de votre Nation, espère que l'avenir effacera ses malheurs et assurera le succès des efforts que vous faites tous-mêmes pour le salut des rôtres.

Veuillez agréer, mes Révérends Pères, les assurances de ma haute considération,

*Le Chef du Cabinet du Roi,
C.TE D'ARSCHOT*

*Aux Révérends
Pères Mekhitaristes,
Venise.*

Զայս հրատարակելու ատենիսիս կ'ամս-դրադառնամք մանր ու հազիւ նշամարելի՝ բայց կենսական կէտ մը՝ Արքունի գինա-նշանին մէջ կը գտնենք սա ցայտուն նշանաբանի¹. Լ'union fait la force. Միու-թեւը ուժ կ'ընձեռէ:

1. Առ ընացրեն մէջ ժապաէնքն զարու և կամք:

Ովկարող է մերժել այս Ֆշմարտութիւնը։ Տէրութեան մը առաջին գէնիքն է այն։ Երբ սնգամ մը իրարու շղթայէ երկպառակ խումբեր՝ նոյնքան կ'ապահովէ անսնց գոյութիւնը։ անիկայ արգելք մ'է թշնամի ասպատակութեան։

Ու մինչ զայս կը յիշենք, հարկ կը համարինք իսու ուրախութեամք արծանագրել որ

վերջին ատենաներս, ինչպէս ծանօթ է ամենուն, գեղեցիկ օրինակ մը տոլին Ազատական ու Բառակավար Հայքալաբական կուսակցութիւնները, որ եղբայրաբար իրարու ծուլուելով կազմեցին կեդրոնական միակուժ մը ինասարակաց դատին ջուրջ:

Ցիրաւի ո՞րքան փափագերի է, որ միւս ամէն կուսակցութիւններն ալ հետեւէին այդ-

յաղթական օրինակին: Նոր Տարւոյս արեւծագին՝ այդ եղող ըլլայ մեր ցիրմ ու սրտագին մտյթ սննդը աւէն հայորդւոց:

Ամիսովինք եւ ամրապնդենք մեր ջատուած մարմնները, այն ատեն պիտի տեսնենք որ ստուգիւ «Միութիւնը ուժ կ'ընձեռէ»:

ԽՄԲ.

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՎԿԱՅՈՒԹԻՒՆ ԱՐՏԱՔՆՈՑ ՓԻԼԻՍՈՓԱՅԻՑ

Վ.Ա.ՍՆ Ա.ՍՏՈՒԱ.ՆՈՒԹԵԱՆՆ

Կը հրատարակենք ՌԱԿԵՊՈՐԻԿ Գ.ՀՆ. էջ 453. (որուն վրայ տես «Բազմագիւղ» 1921 թի 10. էջ 336 մեր նամակորիմց) Հ. Բ. Սարգսեան կը գնէ իր «Մար Յութա»ին մէջ «Գրութեան լնում հին դասական է. յատկ և վայելուշ»:

Հ. Ղ. Տ.

«Հոմերոս նշանաւոր փիլիսոփայ ասէ. Երեք գօրութիւնը յերկնից մեծը անճառելիք ամենեցուն արարիչը մի աստուածութիւն. և հերմէս կոչեցաւ, վասն զի բնութիւն անճառ է:

«Առփսէկոս ասէ եթէ յայտնեալ էր ինձ՝ ոչ ասի ես ձեզ զանձառելիսն. մինչ միայն. լոյսն անմատոյց. հուր իմանալի. միաց լուսաւոր. յարակայ իմաստը պայծառը՝ որ հոգով զամենայն ինչ պատեալ է. քաց ի նմանէ ոչ գոյ Աստուած. ոչ հրեշտակ, ոչ սատանայ և ոչ բնութիւն, այլ ինըն է տէր և հայր, որ ի ձեռն բանին իրայ զամենայն արար հոգով շըջելով ի վերայ ջուրց:

«Թելոս յորժամ պատերազմաւ ըմբռանեաց զամենայն երկիր և եկն յլ.փրկէ և մտեալ ի տուն կետնակոչաց, և զոհեաց զի ուսցի խորհուրդս և ասաց. Ո՞վ երանելին փրավառին, անսուտ. որ զշրջանս ի ներցոյ հաստատութեանդ ցածուցանես,

ուսոյ ինձ. ո՞վ քան զիս յառաջ կամ զկնի իմ Պատասխանի ետ. Որ հնազանդէ զամենայն երկիր՝ նա ասէ առաջ քան գեեղ աստուած է. և զկնի քո բան և հոգին որ ի միմեանս յարկացեալ կան, որոց իշխանութիւնն յաւիտեան է. և զու ուսարդ վաղվաղակի մեռանիս, զի ոչ խորհեցար զճանապարհէ քումէ իրս:

«Անամոս փիլիսոփայ ասէ. Աչք Հօր անապական և համարուխ, որ ի կամս իւր ունի գօրութիւն հաստատուն և հզօր, բան և հոգի, և ինըն բնութեամբ ամենահակալ:

«Փիլիստիքոս. Յառաջ քան զառաջին պատճառն. այն որ առաւելն բարձրեալն է անիմանալին և միւսն ի նմանէն որպէս զինքն, բայց ոչ այլապէս. Արամազդայ ի տես հրոյ տեսանես. Վասն որոյ զու միայն զեռանդն յերկիր շրջափակ ստեղծեր, որ հաստատեալ կայ ի յարս ամպոց. անուան ցո երկիրս ոչ բաւէ. մինդ Աստուած՝ և Հայր ամենեցուն, և ոչ ի յայլմէ ունիս զայս զի հանապազ ես, զհեսոս ցո ճանաչէ զոր դու ծնար. իրեւ զցեզ և է Աստուած յԱստուած, որդի բնութեամբ ի բնութենէ ցումէ, սեսիլ գեղեցկութեան դու յինըն և նա ի ցեզ: